

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סוכה-הישן תחת המטה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי הא דרבא ורמי בר חמא כי הוו קיימי מקמיה דרב חסדא מרהטי בגמרא בהדי הדדי, והדר מעייני בסברא.												כט.
מאני משתיא במטלתא, מאני מיכלא - בר ממטלתא. חצבא ושחיל - בר ממטלתא	רבא:											כט.
ושרגא במטלתא	[רבא]											כט.
בר ממטלתא.	ואמרי לה:											כט.
ולא פליגי: הא - בסוכה גדולה, הא - בסוכה קטנה.												כט.
ירדו גשמים.												כט.
משתסרח המקפה של גריסין.	תנא:											כט.
אביי הוה קא יתיב קמיה דרב יוסף במטלתא נשב זיקא קא מייתי ציבותא.												כט.
פנו לי מאני מהכא.	אמר להו רב יוסף:											כט.
משתסרח המקפה	אמר ליה אביי: והא תנן:											כט.
לדידי, כיון דאנינא דעתאי - כמי שתסרה המקפה דמי לי.	אמר ליה: [רב יוסף]											כט.
היה אוכל בסוכה וירדו גשמים וירד - אין מטריחין אותו לעלות עד שיגמור סעודתו. היה ישן תחת הסוכה וירדו גשמים וירד - אין מטריחין אותו לעלות עד שיאור.	תנו רבנן:											כט.
עד שיעור, או עד שיאור?	איבעיא להו:											כט.
עד שיאור, ויעלה עמוד השחר.	תא שמע:											כט.
תרת?												כט.
אלא אימא: עד שיעור ויעלה עמוד השחר.												כט.
משל למה הדבר דומה.												כט.
מי שפך למי?	איבעיא להו:											כט.
שפך לו רבו קיתון על פניו, ואמר לו: אי אפשר בשמושך.	תא שמע, דתניא:											כט.
בזמן שהחמה לוקה - סימן רע לכל העולם כולו. משל למה הדבר דומה - למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו, והניח פנס לפניו. כעס עליהם ואמר לעבדו: טול פנס מפניהם והושיבם בחושך.	תנו רבנן:											כט.
כל זמן שמאורות לוקין - סימן רע לשונאיהם של ישראל, מפני שמלומדין במכותיהן. משל לסופר שבא לבית הספר ורצועה בידו, מי דואג - מי שרגיל ללקות בכל יום ויום הוא דואג.	תניא, רבי מאיר											כט.
בזמן שהחמה לוקה - סימן רע לעובדי כוכבים, לבנה לוקה - סימן רע לשונאיהם של ישראל, מפני שישראל מונין ללבנה ועובדי כוכבים לחמה.	תנו רבנן:											כט.
לוקה בזרחה - סימן רע ליושבי מזרח, במערב - סימן רע ליושבי מערב, באמצע הרקיע - סימן רע לכל העולם כולו.												כט.
פניו דומין לדם - חרב בא לעולם, לשק - חיצו רעב באין לעולם, לזו ולזו - חרב וחיצו רעב באין לעולם.												כט.
לקה בכניסתו - פורענות שוהה לבוא, ביציאתו - ממהרת לבא.												כט.
ויש אומרין חילוף הדברים.												כט.
ואין לך כל אומה ואומה שלוקה שאין אלהיה לוקה עמה, שנאמר (שמות יב) ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים.												כט.
ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום אין מתיראין מכל אלו, שנאמר (ירמיהו י) כה אמר ה' אל דרך הגויים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגויים מהמה, גויים יחתו, ואין ישראל יחתו.												כט.
בשביל ארבעה דברים חמה לוקה: על אב בית דין שמת ואינו נספד כהלכה, ועל נערה המאורסה שצעקה בעיר ואין מושיע לה, ועל משכב זכור, ועל שני אחין שנשפך דמן כאחד.	תנו רבנן:											כט.
ובשביל ארבעה דברים מאורות לוקין: על כותבי פלסטר, ועל מעידי עדות שקר, ועל מגדלי בהמה דקה בארץ ישראל, ועל קוצצי אילנות טובות.												כט.
ובשביל ארבעה דברים נכסי בעלי בתים נמטרין למלכות: על משהי שטרות פרועים ועל מלוי ברבית, ועל שוהה ספק בידם למחות ולא מוחו, ועל שפוסקים צדקה ברבים ואינו נותנין.												כט.

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לולב הגזול והיבש - פסול.												■	מ	כט:
של אשירה ושל עיר הנדחת - פסול.													■	כט:
נקטם ראשו, נפרצו עליו - פסול.													■	כט:
נפרדו עליו - כשר	[ת"ק]												◆	כט:
יאגדנו מלמעלה.	רבי יהודה:												◆	כט:
ציני הר הברזל כשירות.													■	כט:
לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו - כשר.													■	כט:
קא פסיק ותני, לא שנא ביום טוב ראשון ולא שנא ביום טוב שני.													■	כט:
בשלמא יבש - הדר בעינן, וליכא. אלא גזול, בשלמא יום טוב ראשון - דכתיב (ויקרא כג) לכם - משלכם, אלא ביום טוב שני אמאי לא?												ז	◇	כט: